

КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

ЗАТВЕРДЖЕНО

Приймальною комісією

Протокол № 2 від 22.04 2024 року

Голова Приймальної комісії

Олександр ТУРУНЦЕВ

Програма

фахового іспиту з літературної творчості

Рівень вищої освіти: другий (магістерський)

Спеціальність: 035 Філологія

Освітня програма: 035.01.02 Літературна творчість

ПОГОДЖЕНО

Проректор з науково-педагогічної та
начальної роботи

Олексій ЖИЛЬЦОВ

РОЗГЛЯНУТО І ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні кафедри української
літератури, компаративістики і
грінчезнавства
Протокол № 5 від «15» квітня 2024 р.
Завідувач кафедри

Олена БРОВКО

Київ – 2024

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Фаховий іспит з літературної творчості проводиться в комбінованій (тестовій та усній формі). Спілкування під час іспитування проводиться українською мовою. Під час фахового іспиту перевіряється рівень оволодіння літературознавчою, лінгвістичною, комунікативною, творчою, критичною компетенціями абітурієнта.

Фаховий іспит з літературної творчості складається з двох частин – *письмових тестових запитань* і практичного творчого завдання, результати якого вступник представляє в *усній формі*.

Перевірка теоретичних знань вступників за програмою вступного іспиту проводиться в *тестовій формі*.

Друга частина вступного комбінованого іспиту – творче завдання (українською мовою, відповідь в усній формі).

Тривалість іспиту – 80 хвилин (*40 хвилин* – виконання тестових завдань, *40 хвилин* – виконання творчого завдання для подальшої відповіді в усній формі).

Ураховуючи особливості філологічної підготовки в університеті, фаховий іспит з літературної творчості до магістратури передбачає визначення у вступників достатнього рівня теоретико-літературних та історико-літературних знань.

На тестову частину фахового іспиту винесені основні питання з історії української літератури і літературної критики ХХ – ХХІ століття, теорії літератури, що дасть можливість перевірити стан підготовки майбутніх магістрів, виявити їхнє вміння самостійно поповнювати свої знання, орієнтуватись у науковій інформації з питань літературознавства, вміння аналізувати літературний матеріал.

Окрім того, вступники виконують творче завдання, яке перевіряє здатність мислити творчо, викладати свої думки яскравою, образною мовою, використовувати її багатство, художні засоби відповідно до жанру твору.

Підсумки творчого завдання визначаються відповідно до норм оцінювання якості творчих робіт. Орієнтовний жанр творчої роботи оприлюднюється на творчому випробуванні. Це може бути етюд, рецензія, есей, промова, літературний портрет, нарис, лист тощо. Текст виконаного творчого завдання вступник зачитує під час усної відповіді.

Беручи участь у фаховому іспиті, вступник має виявити свій талант, причетність до сфери творчої праці, навички швидко схоплювати сутність подій і явищ, схильність до узагальнення. При перевірці фахової компетентності майбутніх магістрів необхідно встановити ступінь їх підготовленості, уміння розглядати явища літератури з гуманістичних, естетичних, конкретно-історичних позицій. Вступник повинен не просто знати окремі факти історії української літератури, а глибоко розуміти літературний процес. На фаховому іспиті при відповіді на питання з творчості письменників доцільно звертати увагу на найвидатніші твори, на їхні ідейно-естетичні та стильові особливості. Вступники мають знати основи теорії літератури в межах навчальної програми, бути обізнаними з історією розвитку естетичних теорій, художніх методів, стилів і жанрів.

Перевірка знань із літературної творчості ґрунтується на змісті базових теоретичних дисциплін, які вивчаються студентами першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, зокрема, вступу до літературознавства, теорії літератури, історії української літератури й літературної критики, сучасної української літературної мови, історії зарубіжної літератури.

Під час підготовки до відповіді не можна користуватися сторонніми джерелами інформації.

Виконання завдань відкритого типу із подальшим усним коментуванням, під час якого оцінюється рівень сформованості фахових компетентностей, фіксується на відео із увімкненими камерою та мікрофоном. Під час підготовки абітурієнта та його відповіді ведеться відеозапис.

Під час відповіді абітурієнт спілкується з членами комісії, відповідає на додаткові питання.

Комісія не висловлює оціночних суджень під час відповіді, не надає правильних відповідей і не коригує відповідь абітурієнта. Оцінка за іспит виставляється колегіально як середнє арифметичне з округленням на користь абітурієнта.

Під час оцінювання комісія враховує загальну літературознавчу і мовленнєву компетенцію абітурієнта, комунікативні навички та вміння спілкуватися українською мовою. Оцінка містить два компоненти – зміст і форму. Зміст включає правильність викладу історико-літературних фактів, доцільність літературно-критичних коментарів, теоретико-літературних визначень, пояснень і прикладів до заданого явища, форма включає показники грамотності, стилістичної вправності, творчого мислення.

Фаховий іспит з літературної творчості має також встановити професійну підготовленість майбутнього магістра, його вміння аналізувати художній текст, пов'язувати програмний матеріал з актуальними проблемами сьогодення, що засвідчує готовність вступників до здобуття другого (магістерського) освітнього рівня за спеціальністю *035 Філологія (спеціалізація: 035.01 Українська мова і література; освітня програма: Літературна творчість)*.

ПРОГРАМА З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ Й ЛІТЕРАТУРНОЇ КРИТИКИ (XX – XXI ст.)

Українська література XX століття.

Особливості розвитку української літератури початку XX ст.: традиції п новаторство. Різноманітність стильових манер у творчості письменників першої половини 20-х рр. Поєднання епічної розповіді з ліричним самовиявом письменника. Засвоєння українською літературою найновіших модерністських течій в європейському мистецтві. Розвиток української поезії 1920–1930 рр. Жанрово-стильове багатство ліричних творів.

Загальна характеристика творчості П.Тичини. Провідні збірки. Особливості стилю письменника. Вияв українського модернізму в ранній творчості митця. Естетичні засади поезії П.Тичини. Поетичний вираз світовідчуття й світорозуміння нового покоління творчої інтелігенції у збірці “Сонячні кларнети”. Відтворення настроїв людини через образи природи у збірці “Сонячні кларнети”. Ідеал гармонії всесвіту, протест проти

жорстокості війни і дійсності (“Скорбна мати”), ідеал національного визволення та свободи (“Золотий гомін”). Національна проблематика в ліриці 1917–1920 рр. Оспівування борців, які полягли за самостійну Україну (“Гей, вдарте в струни, кобзарі”, “Пам’яті тридцяти”). Трагедія українського села, тема голоду 20-х рр. ХХ ст. (“Загупало в двері прикладом”). Проблема національного відродження українського народу в творчості Павла Тичини. Збірки “Плуг” та “Замість сонетів і октав”. Проблеми: революція і народ, інтелігенція, митець, культура. Обурення і відчай поета з приводу нового гніту, під який потрапила Україна у 20 рр. (“До кого говорить?”), роль митця у такому суспільстві (“І Бєлий, і Блок, і Єсенін. і Ключєв...”). Нова концепція дійсності у збірці “Вітер з України”. Суперечливість творчості в 30–40 рр. Криза генія.

Розмаїття тем і мотивів, психологічна наповненість і витонченість поетичних образів у ліриці М.Рильського. Перша збірка “На білих островах”: синтез реалістичної, романтичної манери письма та символізму. Відстоювання високої культури поетичної творчості в угрупованні неокласиків. Збірки “Синя далечінь”, “Крізь бурю і сніг” – досягнення Рильського-неокласика. Використання форми сонету. Єдність людини і природи, юнацьке почуття кохання, сум розлуки в поезіях “Яблука доспіли”, “На білу гречку впали роси”. “Ластівки літають, бо літається”. Медитативна лірика. Розуміння краси, ставлення до культурних надбань минулих епох, до мови, до видатних митців минулого (“Рідна мова”, “Ніцше”, “Бодлер”, “Шекспір”). Поетичне відтворення історії України, любові до рідної землі в поемі-ораторії М.Рильського “Слово про рідну матір”.

Поетична творчість неокласиків (М.Зеров, П.Филипович, М.Драй-Хмара, Ю.Клен). Загальна характеристика.

В. Сосюра – визначний поет-лірик. Провідні мотиви лірики. Особливості стилю письменника. Ілюзії автора, нав’язані ідеологічною системою. Поетове “Я” і “Ми” в “Червоній зимі”. Автобіографічна основа поеми. Національна проблема поеми “Мазепа”. Конфлікт між козацькою республікою Україною та самодержавно-кріпосницькою Росією. Інтимна лірика В.Сосюри: “Так ніхто не кохав...”, “Білі акації будуть цвісти...”.

Вольовий характер ліричного героя творів Євгена Маланюка. Тема історичної долі України, протест проти безправності на Україні, проголошення потреби формування нової, національно свідомої особистості. Ідея української державності у поезії Є.Маланюка. зображення “степової Еллади”. Посилення трагедійності світовідчуття Є.Маланюка у пізніх поезіях.

Місце “празької школи” в історії української літератури початку ХХ століття. Естетичне новаторство української прози 20–30 рр. Проблематика, жанри, багатство стильових течій.

Жанрова різноманітність прози. Перевага новелістичних жанрів (короткі новели, шкці, етюди, ескізи). Поєднання етичної розповіді з ліричним самовиявом письменників, громадянська пафосність (твори Г.Косинки, М.Хвильового, Ю.Яновського). Розвиток малих епічних жанрів (збірки оповідань і новел С.Васильченка, В.Винниченка, твори М.Івченка, М.Ірчана, М.Хвильового). Поява в середині 20-х років великих епічних полотен: повісті (М.Івченко, М.Хвильовий, П.Панч, В.Підмогильний) та романи

(В.Підмогильний, А.Головко, Ю.Яновський, О.Досвітній).

Творчість Володимира Винниченка і її місце в літературному процесі. Тематика прози та драматургії, змалювання людських характерів у творах Володимира Винниченка.

Суперечність між гуманістичними, вселюдськими ідеалами й жорстокою дійсністю, роздвоєння особистості у творчості Миколи Хвильового (“Я (Романтика)”, “Мати”), сліпа віра в “загірну комуну” (“Синій листопад”). Зображення непримиренної жорстокої боротьби (“Солонський Яр”) Традиції й новаторство Г. Косинки в новелістичному жанрі (стефаніківський тип). Епічно-драматичне начало в новелах Г. Косинки.

В. Підмогильний. Продовження інтелектуальної, філософсько-психологічної лінії в українській літературі початку ХХ ст. тематичне розмаїття прози митця: тема людини і революції (“Історія пані Ївги”, “Повстанці”); тема голоду (“Проблема хліба”); тема міста й села (“Місто”). Творчість В. Підмогильного в літературному контексті доби.

Ю. Яновський. Початок творчого шляху. Романтизм ранніх оповідань (“Мамутові бивні”). Роман у новелах “Вершники”: поєднання ознак народної думи, героїчної поеми, новелістичного роману.

Художньо-естетичні шукання українських драматургів у галузі проблематики, жанрів, стилів (“Між двох сил” В.Винниченка, “Патетична соната” М.Куліша); Тема історичної пам’яті (“Свіччине весілля”, “Ярослав Мудрий” І.Кочерга); розвиток жанру трагікомедії, використання елементів вертепної драми у п’єсах М.Куліша (“97”. “Народний Малахій”, “Патетична соната”, “Маклена Граса”). Значення творчості М.Куліша для становлення української драматургії в 20-ті рр. ХХ ст. та дальшого її розвитку.

Розкриття основної теми Батьківщини-України в широких соціально-політичних та духовно-історичних аспектах в ліриці П. Тичини, М. Рильського, М. Бажана, А. Малишка, В. Сосюри.

Сміливість постановки питань про долю українського народу, своєрідність художньої форми творів О.Довженка. Провідні ознаки стилю О.Довженка, їх виявлення у творах “Повість полум’яних літ”, “Україна в огні”. Роздуми про джерела духовного формування людини та ознаки національно-органічного способу мислення в кіноповісті О. Довженка “Зачарована Десна”.

Ідея “великої літератури” У. Самчука. Прагнення письменників поєднати модернізм та національно-органічний стиль у своїй творчості. Проблема боротьби добра і зла в романі У.Самчука “Марія”.

Своєрідне розкриття теми існування людини в тоталітарному суспільстві, пошуки форм боротьби з тоталітаризмом у прозі Уласа Самчука, Василя Барки, Тодося Осьмачки, Івана Багряного.

Проблематика роману Василя Барки “Жовтий князь”. Відображення традицій українського народу в романі Івана Багряного “Тигролови”. Інтертекстуальність роману “Сад Гетсиманський”. Значення біблійно-християнських образів. Опір людської особистості тоталітарному молохові у романі Івана Багряного “Сад Гетсиманський”.

Загальна характеристика літературного процесу 60-х років ХХ ст. Літературне шістдесятництво. Провідні мотиви лірики “шістдесятників” (Ліна Костенко, І.Драч, В.Симоненко, В.Стус, М.Вінграновський та ін.). Виклик бездуховності, описовості, догматизмові, проголошення свободи

творчого самовираження митця. Поєднання традиції і новаторства в поезії Ліни Костенко, В.Симоненка, М.Вінграновського, І.Драча. Творчість українських поетів-дисидентів – В.Стуса, Івана Світличного, І.Калинця та ін. Опір як форма існування ліричного героя у їх ліриці. Поєднання давньої української традиції словом обстоювати права рідного народу на існування та тенденцій європейського модернізму у творчості дисидентів. Мужність і стійкість ліричного героя В.Стуса у нерівній боротьбі зі злом і неправдою.

Творчість Д.Павличка. Любов до рідної мови, розуміння її значення у віршах “О слово рідне, хто без тебе я?..”, “Ти зрікся мови рідно”, “Якби я втратив очі. Україно...”. Ставлення до землі, хліба, до людської праці як критерію морально- етичних якостей людини у вірші “Коли ми йшли удвох з тобою”. Філософізм, глибина роздумів над сутністю людського життя у вірші “Два кольори”. Пісенна творчість Д.Павличка. Народні джерела пісень “Два кольори”, “Я стужився, мила, за тобою”.

Іван Драч – поет невпинного пошуку нового змісту й форм вираження буття людей доби НТР, планетарних конфліктів, навислої над людством загрози воєнної катастрофи. Проблема Чорнобильської трагедії в українській літературі. Символічний ряд поеми “Чорнобильська мадонна”.

Яскравий світ художнього слова Ліни Костенко, громадянська наснаженість її поезій, висока художня культура, багата образність, глибина думки, афористичність вислову. Проблема митця і народу, ролі мистецтва в житті й боротьбі за національне визволення. Філософське осмислення історичного минулого України, проєкція на сьогодення.

Особливості становлення і розвитку історичної тематики в українській літературі ХХ століття. Художня деталь в зображенні людських характерів у творчості Григора Тютюнника.

Відродження і розквіт історичної прози у 70-х роках. Проблеми історичної пам’яті та осмислення долі українського народу в трьох часових вимірах – минулому, теперішньому і майбутньому у романах П.Загребельного, Р.Іванчука. Подолання описовості, пожвавлення особистісного начала, активізація авторської творчої позиції – ознаки оновлення у прозі 60-х-80-х рр. Звернення до історичного минулого у романі “Диво”. Зміщення часових площин, визначення головним героєм Софії Київської. Тематика, проблематика української прози (В.Дрозд, В.Шевчук, Ю.Мушкетик).

“Химерний роман” у прозі 70-х років, джерела його виникнення. Обстоювання національних цінностей, протест проти бездуховності суспільства, роздуми про природу творчості митця, філософське осмислення призначення людини на землі – основні тематичні цикли химерної української прози.

Українська поезія в діаспорі (Є.Маланюк, Т.Осьмачка, Ю.Клен та ін.). Провідні мотиви та образи.

Тематичні, жанрові, стильові особливості, провідні мотиви творчості митців Нью-Йоркської групи (Б. Рубчак, Б. Бойчук, Ю. Тарнавський, Емма Андієвська, Віра Вовк та ін.).

“Тиха поезія” 70-х рр. ХХ ст. Творчість Л. Талалая, Г. Чубая, Т. Мельничука, О. Лишеги.

Поезія Київської школи (В. Кордун, М. Воробйов, В. Голобородько,

М. Григорів).

Розвиток драматургії II пол. XX ст. Творчість О. Коломійця, М. Зарудного. Прихід в 70-80-х роках нового покоління драматургів. "Нова хвиля" в розвиткові драматургії (Я. Стельмах).

Поезія вісімдесятників у стильовому та тематичному різноманітті. Естетика "Бу-Ба-Бу". Постмодерна гра в поезії Ю. Андруховича, В. Неборака, О. Ірванця. Національно-міфологічний струмінь: В. Герасим'юк. Культурницький напрям: І. Римарук, Наталія Білоцерківець. "Жіноча" та "чоловіча" поезія вісімдесятників. Інтертекстуальність прози Ю. Андруховича ("Московіада", "Рекреації", "Дванадцять обручів"). Творчість Ю. Іздрика, С. Жадана, О. Забужко.

Тенденції розвитку української літератури перших десятиліть XXI ст. (огляд самостійно прочитаних творів на вибір).

Огляд сучасних літературно-художніх і літературно-критичних, літературознавчих періодичних видань і Інтернет-ресурсів (на вибір).

ПРОГРАМА З ТЕОРІЇ ЛІТЕРАТУРИ

Теорія літератури як літературознавча дисципліна. Теорія літератури та її термінологічний апарат. Літературознавство в системі інших дисциплін. Внутрішня структура науки про літературу: основні та допоміжні літературознавчі дисципліни, місце теретичного літературознавства в цій структурі. Взаємозв'язок з іншими науками. Ключові етапи розвитку теоретико-літературознавчої думки. Історія еволюції літературознавчих уявлень. Загальноєвропейські методологічні школи літературознавства.

Література в системі мистецтв. Поняття про художню літературу (художню словесність).

Література як система. Генологічна проблематика літературознавства: рід, вид, жанр, жанровий різновид. Родо-видовий та жанровий поділ художньої словесності. Дискусійні питання генерики. Тематичні жанрові групи. Провідні жанри новоєвропейських літератур в епосі, ліриці й драмі. Поняття прожанровий різновид.

Поетика літературного твору. Поняття про теоретичну та історичну поетику. Формозміст твору. Елементи формозмісту: тематика, ідейне наповнення, проблематика, тенденції, пафос, конфлікт, фабула, мотив, сюжет, композиція, архітектоніка.

Світ твору: об'єкт (часопростір, персонаж, портрет, річ, деталь) і суб'єкт (оповідач, образ автора, ліричний суб'єкт) зображення. Часопростір літературного твору Час і простір як форми існування художнього світу літературного твору. Категорії абстрактного і конкретного часопростору в художній літературі. Особливості простору і часу в ліриці, драмі, епосі. Проблема паралельних та ймовірнісних світів. Циклічна, лінійна та релятивна концепції часу в художній літературі.

Художня мова. Етимологічне коріння словесної експресії. Лексична, лексико-фразеологічна сфери художньої мови. Основні тропи. Синтаксична сфера художньої мови: стилістичні фігури. Звукова організація художньої мови: фоніка.

Основи віршування Системи віршування та критерії їхнього розрізнення. Народне віршування – основа формування всіх систем. Метрична, силабічна, силабо-тонічна, тонічна системи. Межисистемні

версифікаційні форми. Строфічна організація віршової мови. Прості строфи. Канонізована строфіка.

Теорія літературного процесу: основні поняття й терміни. Літературний стиль. Літературний напрям. Літературний процес. Теорія літературного процесу: основні поняття й терміни. Стадіальність літературного розвитку. Літературний метод, напрям, течія, стиль. Національна специфіка літератури.

ПРОГРАМА ТВОРЧОГО ЗАВДАННЯ

Мета творчого завдання – виявити творче обдарування вступників, уміння створювати образні, яскраві, втілені на високому стилістичному й мовному рівні художні тексти.

Практичне завдання фахового іспиту з літературної творчості має виявити творчі здібності вступника, засвідчити знання рідної мови, орфографічну та пунктуаційну грамотність. Обсяг – до 1 сторінки формату А 4. Текст виконаного творчого завдання вступник зачитує під час усної відповіді.

Вступник має засвідчити оригінальність мислення, вміння розбудовувати сюжет і композицію твору, переконливо аргументувати власну думку, уникати стереотипних рішень у творчому процесі, володіння формальними засобами виразності.

Вступники, які вже мають досвід літературно-мистецької чи літературознавчої діяльності, подаючи документи, визначені Правилами прийому до Університету, додають перелік власних опублікованих творів. Під час зарахування абітурієнтів на навчання за спеціальністю *035 Філологія (спеціалізація: 035.01 Українська мова і література; освітня програма: Літературна творчість)* ураховуються рекомендації творчих спілок, видані їх членам, переваги надаються лауреатам літературних премій та переможцям творчих конкурсів.

Тематика і жанр творчої роботи оголошується на творчому випробуванні.

Відповідальність за конфіденційність теми несе голова предметної комісії.

СТРУКТУРА ФАХОВОГО ВИПРОБУВАННЯ З ЛІТЕРАТУРНОЇ ТВОРЧОСТІ

Програма фахового іспиту з літературної творчості передбачає визначення рівня теоретичних знань, умінь і навичок, вміння аналізувати художні тексти різних жанрів і стилів, здійснювати власне творче трактування запропонованої проблеми чи літературно-мистецького факту.

Загальна кількість запитань в одному варіанті становить *25 тестів множинного вибору відкритої форми* й оцінюється по *4 бали за кожен правильну відповідь*.

Відповіді на питання тесту вступник готує письмово на робочому місці. Час виконання завдання – *40 хв*. Під час виконання тесту вступник працює самостійно, не користується сторонніми джерелами інформації, не контактує з іншими абітурієнтами, що працюють над тестовими завданнями.

Результати складання тестової частини комбінованого фахового

іспиту визначаються оцінками за *100-бальною шкалою*.

Результати виконання практичного творчого завдання фахового іспиту абітурієнт представляє в *усній формі*. Вступник заздалегідь письмово виконує творче завдання впродовж 40 хв., потім усно доповідає про результати.

Після закінчення відповіді екзаменатори задають питання з поставленої проблематики. Питання комісії можуть бути спрямовані на уточнення, поширення, деталізацію та ілюстрацію відповіді вступника. Усна відповідь оцінюється за *100-бальною шкалою*.

Загальна оцінка за фаховий іспит (максимальна кількість балів – 200) оголошуються після оформлення протоколу засідання комісії.

Зразок тестового запитання

Укажіть рядок із характерною ознакою романтизму:

принцип безпосередньої фіксації вражень;

наявність мотивів світової скорботи;

суворе дотримання чітких правил і норм;

відмова від усталених норм, нестримне експериментаторство.

Зразок творчого завдання

Підготуйте етюд за портретом Івана Світличного Алли Горської (ілюстрація додається).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ ВСТУПНИКА

Кількість балів(мак - 200)	Критерії
180 – 200	Виставляється за глибокі знання навчального матеріалу, що міститься в основних і додаткових рекомендованих джерелах; вміння аналізувати явища, які вивчаються, у їхньому взаємозв'язку і розвитку, чітко і лаконічно; логічно і послідовно відповідати на поставлені запитання; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач.
160 – 179	Виставляється за ґрунтовні знання навчального матеріалу, аргументовані відповіді на поставлені запитання; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язування практичних задач.
140 – 159	Виставляється за міцні знання навчального матеріалу, аргументовані відповіді на поставлені запитання, які, однак, містять певні неточності; вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних задач.
120 – 139	Виставляється за посередні знання навчального матеріалу,

	мало аргументовані відповіді, слабке застосування теоретичних положень при розв'язанні практичних задач.
100 – 119	Виставляється за слабкі знання навчального матеріалу, неточні або мало аргументовані відповіді, з порушенням послідовності його викладання, за слабке застосування теоретичних положень при розв'язанні практичних задач.
1 – 99	Виставляється за незнання значної частини навчального матеріалу, істотні помилки у відповідях на запитання, невміння орієнтуватися під час розв'язання практичних задач, незнання основних фундаментальних положень.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Історія української літератури та літературної критики

Основна

1. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навчальний посібник: у 3 т. / В. І. Кузьменко, О. О. Гарачковська, М. В. Кузьменко. Т. 1. К.: Академвидав, 2013. 592 с.
2. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навчальний посібник: у 3 т. / В. І. Кузьменко, О. О. Гарачковська, М. В. Кузьменко. Т. 2. К.: Академвидав, 2014. 536 с.
3. Історія української літератури: ХХ – поч. ХХІ ст. : навчальний посібник : у 3 т. / В. І. Кузьменко, О. О. Гарачковська, М. В. Кузьменко. – Т. 3. К.: Академвидав, 2017. 544 с.
4. Історія української літератури: кінець ХІХ – поч. ХХІ ст. [Текст] : підручник : у 10 т. Т. 7 : Випробування репресіями і війною / Ю. І. Ковалів. Київ : Академія, 2020. 528 с.

Додаткова

1. Література та ідеологія : колективна монографія / [В. Агеєва, В. Єрмоленко, С. Іванюк та ін. ; наук. ред. та упоряд. Моренець В. П.] ; Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія». Київ: [НаУКМА], 2017. 482с.
2. Українське слово : хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ століття: у 4-х кн. / упоряд. В. Яременко. Київ : Аконтіт, 1994– 2001.
3. Українські літературні школи та групи 60 – 90-х рр. ХХ ст.: Антологія вибраної поезії та есеїстики / упоряд., автор вступ. слова, біобібліограф. відомостей та прим. Василь Габор. Львів : ЛА „Піраміда”, 2009. 567 с.
4. Модернізм в українській літературі ХХ – початку ХХІ століття: пам’ять, коди, практики: монографія / відп. ред. Тарас Пастух; НАН України, Інститут українознавства ім. І. Крип’якевича Львів, 2023. 758 с.

Теорія літератури

Основна

1. Білоус П. Вступ до літературознавства: Навчальний посібник. К.: Видавничий центр «Академія», 2012. 336 с.
2. Галич О. Вступ до літературознавства: підручник для студ. вищ. навч. закл. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2017. 324 с.
3. Галич О. Теорія літератури : підруч. [для студ. філол. спец. вищ. навч.закл.] / Віталій Назарець, Євген Васильєв; за наук. ред. О. Галича. Вид. 4-е, стер. К. : Либідь, 2008. 488 с.
4. Моклиця М. Основи літературознавства: Посібник для студентів. Тернопіль: Підручники і посібники, 2002. 192 с.

5. Ткаченко А. Мистецтво слова : Вступ до літературознавства: Підручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. 2-ге вид., випр. і доповн. К.: ВПЦ "Київський ун-т", 2003. 448 с.

Додаткова

1. Енциклопедія постмодернізму ; [за ред. Ч. Вінквіста та В. Тейлора ; пер. з англ. В. Шовкун ; наук. ред. пер. О. Шевченко]. К. : Вид-во С. Павличко „Основи”, 2003. 503 с.

2. Лексикон загального та порівняльного літературознавства / [ред. А. Волков, О. Бойченко та ін.]; Буковин. центр гуманіт. досліджень. - Чернівці: Золоті литаври, 2001. 634 с.

3. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / [авт.-уклад. Ю. І. Ковалів]. Т. 1. К.: ВЦ „Академія”, 2007. 608 с. – (Енциклопедія ерудита).

4. Літературознавча енциклопедія : у 2 т. / [авт.-уклад. Ю. І. Ковалів]. Т. 2. К.: ВЦ „Академія”, 2007. 624 с. – (Енциклопедія ерудита).

Інформаційні ресурси

1. Бібліотека аудіокниг http://www.library.kubg.edu.ua/resursi/e-resursy/biblioteka_audioknyh.html
2. Електронна бібліотека української літератури <http://sites.utoronto.ca/elul/>
3. Інтернет-бібліотека української діаспори <http://diasporiana.org.ua>
4. Мультимедійні підручники з української літератури <http://rozumniki.net/catalog/products/ukrayins%60ka-mova-ta-literatura/>